

Aamurukousherätyksestä osaksi seurakuntien vakiintunutta pienryhmätoimintaa.

Eikka Kähärän alustus Aamurukoilijoiden yhteyspäivillä 9.3.2019

Kuinka kaikki alkoi?

Aamurukoustoiminnalla on pitkät perineet. Ainakin Helsingin Saalem -seurakunnassa, Paavalin kirkolla, Helsingin Tuomas-yhteisöllä sekä Länsi-Pasilan kappelissa ollaan kokoonnuttu säännöllisesti aamurukouksiin.

Heinäkuussa 1991 eteläkorealainen Metodistipastori Joshua Paul, saapui Helsinkiin. Hän toimi tuolloin Korealaisen Hwoinsung Metodistikirkon lähetystyöntekijänä silloisessa neuvostoliitossa, Habarowskin alueella. Hän koki saaneensa kehotuksen käydä suomessa, matkallaan Siellä hän tapasi norjalaisia lähetystyöntekijöitä, jotka pyysivät häntä käymään siellä. Hän lupasi tulla, mutta sitä ennen hän, Joshua, koki kehotusta vieraila Helsingissä. Helsingissä hän vieraili muutamassa seurakunnassa, mutta häntä ei oikein otettu vastaan. Ainoa paikka, minne hän oli tervetullut, oli Järvenpääläinen AA kerho.

Järvenpäässä hän kuitenkin piti ulkoilmakokouksia, sekä aloitti aamurukoukset entisissä Pelastusarmeijan tiloissa.

Järvenpäästä Joshua meni ruotsiin paikallisten metodistipastoreiden kokoukseen, sieltä Norjan ja Tanskan kautta Israeliin, jossa hän koki saaneensa joulupäivänä 1991 kutsun tulla uudestaan suomeen. Hän palasi tänne 11.1.1992.

Järvenpään vapaakirkon aamurukouspiiri jatkoi toimintaansa, ja Joosualle tarjoutui tilaisuus käydä haastamassa ihmisiä aamurukoukseen eri puolilla maatamme. Uusia aamurukouspiirejä syntyi mm. Hyvinkää, Hämeenlinna, Muurla ja Lahti. Myös seurakunnista otettiin yhteyttä ja pyydettiin Joshuaa haastamaan ihmisiä rukoukseen. Myös kristilliset lehdet alkoivat tekemään aiheesta juttua.

Yleensä seurakuntien työntekijät kuulivat aamurukouksesta joltain innostuneelta seurakuntalaiselta. Keväällä 1992 Joshua oli osallistunut Helsingin Saalem-seurakunnan aamurukouksiin ja sieltä eräs seurakunnan

jäsen tarjosi hänelle mahdollisuutta majoittua Helsingissä.

Vähitellen myös pääkaupunkiseudun luterilaiset seurakunnat lämpenivät ajatukselle, ja Helsingin Saalemista lähdettiin tukemaan Kallion seurakunnan aamurukouspiiriä. Kesän 1992 aikana Joshua vieraili eri seurakuntien ja kristillisten järjestöjen kesätapahtumissa, mm. Suomen lähetysseuran sekä Helluntaiherätyksen kesäjuhliin.

Lähetysseuran vuosijuhlilla oli mukana Uuras Saarnivaara, jonka myötävaikutuksella Kansanlähetyspäivillä aloitettiin aamurukoukset.

Joshua kävi loppukesästä 1992 Koreassa ja palasi mukanaan valtakirja euroopassa tehtävään työhön. Hänen äitinsä oli myös kuollut.

Loppukesästä 1992 tehtiin ensimmäiset laivarukousmarssit, ja lokakuussa Matka Israeliin, josta Kaisu Rissanen teki myös pienen kirjasen, joka sisälsi Joshuan puheita.

Kaiken aikaa toiminta siis laajeni, ja tuli tarve perustaa yhteistyöryhmä toiminnan organisoimiseksi. Mietittiin mm. tiedottamista, ja Syntyi lehti "Kirkas Kointähti"

Joosuan lähettäjäseurakunnan pastori (Younggi Cho) vieraili suomessa

Aamurukoilijoiden yhteyspäivät järjestettiin Lähetyskirkossa, maaliskuu- ja marraskuussa. Marraskuussa tuli ajankohtaiseksi pohtia rekisteröidyn yhdistyksen perustamista, mm. Rahankeruuta varten, sekä toiminnan organisoimista varten. Suunnitelmissa oli myös jonkinlainen rukoustalo?

Joosuan tulkkina ja asioiden hoitajina olivat toimineet Antti Lange, Aapo Heliövaara, Eeva-Annikki parviainen. Kannatus ja tiedotusryhmän toimintaa hoitivat sihteerit, eli Marja-Leena Viljanen, ja myös Leena Kitula.

22.1.1994 Perustettiin Suomen Aamurukoilijat - yhdistys

Yhdistyksen tarkoitus oli ja on järjestää tapahtumia, helpottaa aamurukouspiirien

vuorovaikutusta sekä toimia yhteistyössä herätystä ja seurakuntakasvua edistävien järjestöjen ja yhteisöjen kanssa.

Muita tehtäviä oli kutsujen vastaanottaminen seurakuntiin, rukousmatkojen ja tapahtumien järjestäminen.

Tämä ei kuitenkaan miellyttänyt kaikkia. Joosua ei pitänyt uutta yhdistystä tarpeellisena. Hän käytti yhdistyksen perustamisesta sanaa skisma "Schism". - Välikirje.

Ehkä tässä oli kysymys kahden hengellisen toimintakulttuurin törmäyksestä - korealaisen - ja myös hyvin autoritäärisen - Joshua oli toiminut myös armeijassa, sekä suomalaisen yhdistystoiminnan ja demokratian - myös sen, että naiset voivat toimia vastuullisissa tehtävissä ja johtajina.

Niinpä hän irtisanoutui hänen tukemisekseen perustetusta yhdistyksestä. "Älkää luottako mihinkään paperiin tai dokumenttiin, joka on lähetetty ilman Joshua Paulin suoraa allekirjoitusta, älkääkä kuunnelko mitään

muuta kommunikaatioita missä hän puhuu suoraan tai tulkkinsa välityksellä "

Syntynyt välikirje oli repivä ja hämmentävä. Kuitenkin toiminta jatkui kahtaalla. Toisaalta Joosua piti omat yhteyspäivänsä Raumalla, sekä kävi haastamassa seurakuntia rukoukseen. Hän teki myös lähetysmatkat Kiinaan, Mongoliaan ja Venäjälle. Kuitenkin syntynyt välikirje aiheutti sen, että kannatusyhdistys ei voinut enää anoa oleskelulupaa vuodelle 1995. Tukiryhmän asennetta kuvaa hyvin Yougi Cholle osoitetun kirjeen loppu:

Haluamme kiittää teitä Työstänne Suomen hyväksi. Koemme että pastori Joshua Paul on ollut tärkeällä tavalla vaikuttamassa aamurukoustoiminnan käynnistymiseen Suomessa. Olemme syvästi pahoillamme syntyneen välikirjeen vuoksi"

Kuitenkin aamurukouspiirejä syntyi vielä lisää ja toiminnasta tuli osa eri seurakuntien pienryhmätoimintaa.

Tähän väliin kysymyksiä, kommentteja, muistoja...

Mitä aamurukouspiireissä tapahtui?

Joshua Paulilla oli kokoontumisille selkeä "kaava", jonka mukaan piti toimia. Siinä oli ainakin: Alkulaulu "Aamuvarhaisella vielä" - alkulaulu, jonka jälkeen rukoiltiin polvillaan Synnintunnustusrukous, 2 rukoilijaa, tämän jälkeen mahdollinen laulu, Raamatunlukua, (vuoroluku, pari jaetta kerrallaan, Vetäjän valitsema teksti, Vetäjän pitämä "Elävä Raamattuopetus" "Lving Bible study"

Rukousaiheiden jakaminen ja niiden puolesta rukoileminen, Isä Meidän rukous (käsi kädessä). Kokoontuminen päätettiin yhteiseen Herran siunaukseen (Käsi kädessä)

Sittemmin aamurukouspiirit ovat muodostaneet jokainen oman tapansa toimia, usein niissä on ollut jonkinlainen "kaava" joka on selitetty uudelle tulokkaalle, ja seuraamalla muita ja liittymällä uusi jäsen on päässyt mukaan.

No, millaisia ovat Aamurukouspiirien kokoontumiset tänä päivänä?

Oma graduni koski viittä helsinkiläistä aamurukouspiiriä ja niiden toimintaa sekä piiriin osallistuvien kokemuksia ja syitä miksi he pitivät toimintaa mielekkäinä.

"Job", keski-ikäinen mies, kertoi mm. että Piiri on tuonut hänen elämänsä rytmiä ja säännöllisyyttä sekä toisten piiriläisten tuki on ollut tärkeää silloin kun itsellä on ollut haastavia elämäntilanteita. Yksittäiset ihmiset, mm. Päivö Parviainen.

Elina, kertoi, että merkittävää hänelle ovat olleet rukousvastaukset, mm. läheisen ihmisen elämässä tapahtunut positiivinen muutos, myös esim. sota-ajan veteraanien kertomukset rukouksen vaikutuksista.

AH, kertoo että Rukouksesta on saanut myös "virtaa" ja voimaa, sekä se on tarjonnut mielekkään paikan ja tavan osallistua seurakunnan toimintaan. Tärkeää on myös ollut tieto siitä, että seurakunnassa

arvostetaan piirin tekemää rukoustyötä. Tärkeää on myös, että tilaisuudessa keskitytään itse asiaan, ts. rukoukseen. Myös se, että paikalla on useampi rukoilija, motivoi ja antaa uskoa että ”olla oikealla asialla” se on ”Osallistumista Jumalan valtakunnan työhön”

TT, nainen, kertoo että saadut rukousvastaukset ovat luoneet toiminnalle mielekkyyttä. Esim. erilaiset työhön liittyvät asiat. Tärkeää on ollut myös elämän jakaminen sekä kuulluksi tuleminen kokemus. Aamurukouspiiristä on muodostunut hänelle myös ”perhepiiri”, merkittävä sosiaalinen paikka, sekä myös hengellinen koti. Myös toiset piirissä käyvät ihmiset ovat olleet rohkaisevia, erit. rovasti Päivö Parviainen Rukouspiiri on toiminut myös kilvoittelun paikkana, sekä avannut uusia tapoja rukoilla.

Esteri, Kertoo että hänelle on luonnollista osallistua aamurukoukseen – se on ikään kuin hengittämistä – ja seurakunnan luonnollista toimintaa.

Millaisia kokemuksia sinulla on aamurukouspiirissä käymisestä?

Mitä kaikkea se on elämäsi tuonut?